

konventionen om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer, herunder diplomatiske repræsentanter. Bestemmelsen indeholder derudover opfordring til at træffe foranstaltninger, der påbyder pengeinstitutter og andre brancher involveret i økonomiske transaktioner at anvende de mest effektive foranstaltninger til deres rådighed til at identificere deres faste eller lejlighedsvis kunder samt kunder, til fordel for hvem der åbnes konti, samt at være særligt opmærksomme på usædvanlige eller mistænkelige transaktioner og indberette transaktioner, der mistænkes at stamme fra kriminelle aktiviteter.

I artikel 19, 20 og 22 er fastsat en række bestemmelser om *de deltagende staters indbyrdes forhold*, f.eks. med hensyn til underretning og ikke-indblanding i indre anliggender, ved efterlevelsen af konventionen.

Endvidere er der ved artikel 21 indsat en bestemmelse om *forholdet til folkeretten*, herunder den humanitære folkeret.

Artikel 23 indeholder en bestemmelse, hvorefter der til *bilaget til konventionen kan tilføjes relevante traktater*, når disse traktater er åbne for alle staters deltagelse, er trådt i kraft og er blevet ratificeret mv. af mindst 22 stater, der også har ratificeret denne konvention.

Endelig indeholder artikel 24-28 *undertegnelser og ikrafttrædelsesbestemmelser mv.* Ikrafttrædelsesbestemmelserne er nærmere omtalt i pkt. 5 nedenfor.

2.1.1.2. FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001)

Terrorisme har længe været på den internationale dagsorden. Ved FN's Sikkerhedsrådsresolution nr. 1269 (2001) udtrykte Sikkerhedsrådet således sin dybe bekymring over det voksende antal terrorhandlinger i verden og opfordrede staterne til at styrke samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme.

Efter terrorangrebene mod USA den 11. september 2001 vedtog FN's Sikkerhedsråd den 12. september 2001 resolution nr. 1368 (2001), hvori Sikkerhedsrådet utvetydigt fordømte terrorangrebene og pålagde staterne at samarbejde om at finde og retsforfølge bagmændene bag disse angreb. Sikkerhedsrådet pålagde endvidere staterne at fordoble bestræbelserne på at få gennemført alle internationale konventioner mod terrorisme hurtigst muligt.

FN's Sikkerhedsråd vedtog den 28. september 2001 på amerikansk initiativ resolution nr. 1373 (2001) om bekæmpelse af terrorisme. Resolutionen er vedtaget med hjemmel i FN-pagtens kapitel VII, hvorefter Sikkerhedsrådet kan træffe forholdsregler over for trusler

mod freden, fredsbrud eller angrebshandlinger med henblik på at opretholde eller genoprette mellemfolkelig fred og sikkerhed (artikel 41, jf. artikel 39).

Resolutionen er folkeretligt bindende for Danmark på samme måde som en traktat, der er tiltrådt af Danmark. Danmark er derfor forpligtet til at indrette sin lovgivning og administrative praksis i overensstemmelse med bestemmelserne i den vedtagne resolution.

Ud over juridisk bindende opfordringer i resolutionens artikel 1 og 2, indeholder resolutionen i artikel 3 en række ikke-bindende opfordringer til staterne.

FN-resolution nr. 1373 (2001) er optaget som *bilag 2* til lovforslaget.

Resolutionen indeholder i *artikel 1, litra a*, en *formålsbestemmelse*, hvoraf fremgår, at staterne skal forebygge og forhindre finansiering af terrorhandlinger. *Artikel 1, litra b*, indeholder en *kriminaliseringspligt* med hensyn til terrorfinansiering, der i al væsentlighed er identisk med artikel 2, stk. 1, jf. artikel 4, litra a, i FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terror, jf. ovenfor pkt. 2.1.1.1. Resolutionsbestemmelsen indeholder dog ikke en definition af, hvad der skal forstås ved »terrorhandlinger«.

Efter *artikel 1, litra c*, i resolutionen skal staterne uden forsinkelse *indefryse finansielle midler mv.* tilhørende terrorister samt personer eller foretagender tilknyttet terrorister. Endelig indeholder resolutionen i *artikel 1, litra d*, en forpligtelse for staterne til at forbyde enhver, herunder foretagender, at *stille finansielle midler eller serviceydelser til rådighed* for terrorister samt personer og foretagender tilknyttet terrorister.

Artikel 2 indeholder forskellige forpligtelser for staterne til ikke at yde terrorister, samt personer og foretagender tilknyttet terrorister, bistand af nogen art. Således indeholder *artikel 2, litra a*, et *forbud mod statslig støtte* af enhver art til terrorister. Efter *artikel 2, litra b*, skal staterne tage de fornødne skridt til at forhindre udførelsen af terrorhandlinger, herunder ved *tidlig varsling gennem informationsudveksling*. Staterne skal endvidere *nægte tilflugtssted* til terrorister, jf. *artikel 2, litra c*, og *forhindre forberedelsen* af terrorhandlinger på statens territorium, jf. *artikel 2, litra d*. Efter *artikel 2, litra e*, skal staterne *sikre strafforfølgning* af og passende sanktioner til terrorister. Derudover skal staterne efter *artikel 2, litra f*, yde *gensidig retshjælp* i straffesager vedrørende terrorisme. Endelig skal staterne forhindre terroristers eller terroristgruppers færden ved *effektiv grænsekontrol* og gennem foranstaltninger til forebyggelse af efterligning, forfalskning og svigagtig brug af identitetspapirer og rejsedokumenter, jf. *artikel 2, litra f*.